I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1955/75
af 22. juli 1975
om produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 665/75 (2), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 668/75 (4), særlig artikel 9, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Som følge af den særlige markedssituation for korn- og kartoffelstivelse, særlig nødvendigheden for stivelsesindustrien af at opretholde priser, der er konkurrencedygtige i forhold til priserne på substitutionsvarer, er der ved forordningerne 120/67/EØF og 359/67/EØF fastsat regler om ydelse af en produktionsrestitution, således at stivelsesindustrien kan erhverve de fornødne basisprodukter til en lavere pris end den, der ville følge af anvendelse af reglerne i den fælles markedsordning for de pågældende produkter;

det følger af en analyse af den situation, der følger af fællesprisniveauet for og konkurrencen mellem majs-, ris- og kartoffelstivelse på den ene side og på den anden side kemiske substitutionsprodukter, at produktionsrestitutionerne for den i stivelsesfremstillingen anvendte majs bør fastsættes til 10,00 regningsenheder pr. ton; en produktionsrestitution på 16,30 regningsenheder pr. ton blød hvede og på 12,30 regningsenheder pr. ton brudris for den af stivelsesindustrien anvendte hvede og ris vil tilstræbe at sikre ligevægt mellem anvendelsen af disse produkter og anvendelsen af majs; dog bør niveauet for ovennævnte restitutioner kun garanteres i det omfang verdensmarkedsprisen for basisprodukter er lavere end tærskelprisen for hvert enkelt af disse produkter;

under hensyn til den forbindelse, der består mellem produktionspriserne for råstoffer, der anvendes til fremstilling af henholdsvis korn- og kartoffelstivelse, og til muligheden af at erstatte det ene produkt med det andet, bør et afbalanceret forhold mellem priserne på disse produkter opretholdes; der bør derfor fastsættes lige store restitutioner for begge produkter; den restitution, der udbetales til producenter af kartoffelstivelse bør dog sikre Fællesskabets kartoffelproducenter en pris, der sikrer dem en rimelig indtjening, hvorimod markedsforholdene og de fælles markedsordninger for korn som anvendes ved fremstilling at stivelse er tilstrækkelige til at sikre, at priserne for disse kornsorter faktisk kommer til at ligge på tærskelprisens niveau; der bør derfor træffes foranstaltninger til at sikre, at den restitution, der udbetales til producenter af kartoffelstivelse, sluttelig kommer kartoffelproducenterne til gode;

den produktionsrestitution, der ydes til grove og fine gryn, som anvendes til fremstilling af glukose ved den såkaldte »direkte hydrolyse«-metode, bør fastsættes på et sådant niveau, at der opnås ligevægt mellem glukose, der er fremstillet ved denne proces, og glukose fremstillet af stivelse;

i tilfælde af mærkbare og vedvarende udsving i verdensmarkedspriserne for majs, blød hvede og brudris bør disse restitutioner begrænses i det omfang, verdensmarkedspriserne vedbliver at være høje, dels for at forhindre forstyrrelser på fællesskabsmarkedet, dels for at undgå, at den finansielle belastning, som produktionsrestitutionerne medfører, bliver uforholdsmæssig stor;

ovennævnte foranstaltninger må ikke forstyrre tredjelandes markeder; i tilfælde af mærkbare og vedvarende prisstigninger på de nævnte markeder bør der derfor fastsættes udligningsforanstaltninger, der består i opkrævning af en afgift på de eksporterede produk-

(1) EFT nr. 117 af 29. 6. 1967, s. 2269/67.
(2) EFT nr. L 72 af 20. 3. 1975, s. 14.
(3) EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 1.
(4) EFT nr. L 72 af 20. 3. 1975, s. 18.

ter, med det formål at begrænse de fordele, der indrømmes Fællesskabets producenter, til et rimeligt niveau ;

i henhold til artikel 57 i tiltrædelsesakten (1) tages der ved fastsættelsen af niveauet for de forskellige elementer i pris- og interventionsordningen, bortset fra interventionspriser for de nye medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt, for at fællesskabsreglerne kan fungere tilfredsstillende, hensyn til den prisforskel, der er udtrykt i udligningsbeløbet ; ved anvendelsen af denne regel kan udligningsbeløbet dog nedsættes i overensstemmelse med artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 229/73 af 31. januar 1973 om fastlæggelse af almindelige regler for ordningen vedrørende udligningsbeløb og disses størrelse inden for kornsektoren og om fastsættelse af disse beløb for visse varer (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2518/74 (3) og artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 243/73 af 31. januar 1973 om fastsættelse af almindelige regler for ordningen vedrørende udligningsbeløb og disses størrelse inden for rissektoren og om fastsættelse af disse beløb for visse varer (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1999/74 (5) ;

for overskuelighedens skyld er det ønskeligt at gengive ordningen vedrørende produktionsrestitutioner inden for korn- og rissektoren i en ny forordning og følgelig at ophæve Rådets forordning (EØF) nr. 1132/74 af 29. april 1974 om produktionsrestitutioner inden for korn- og rissektoren (6), ændret ved forordning (EØF) nr. 3113/74 (7) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

AFSNIT I

Produktionsrestitutioner for kornstivelse

Artikel 1

1. Medlemsstaterne yder en produktionsrestitution til majs bestemt til stivelsesfremstilling på 10,00 regningsenheder pr. ton, i givet fald nedsat med det gældende »tiltrædelses«-udligningsbeløb for majs.

2. Medlemsstaterne yder en produktionsrestitution til blød hvede bestemt til stivelsesfremstilling på 16,30 regningsenheder pr. ton, i givet fald nedsat med det gældende »tiltrædelses«-udligningsbeløb for blød hvede.

3. Medlemsstaterne yder en produktionsrestitution til brudris bestemt til stivelsesfremstilling på 12,30 regningsenheder pr. ton, i givet fald nedsat med det gældende »tiltrædelses«-udligningsbeløb for brudris.

AFSNIT II

Produktionsrestitution for kartoffelstivelse

Artikel 2

Medlemsstaterne yder en produktionsrestitution på 10,00 regningsenheder pr. ton kartoffelstivelse, i givet fald nedsat med det gældende »tiltrædelses«-udligningsbeløb for majs, og multipliceret med 1,61.

Artikel 3

1. Den pris, der betales til producenten ved levering frit fabrik for den mængde kartofler, der er nødvendig til fremstilling af én ton kartoffelstivelse, skal være lig med det produktionsrestitutionsbeløb, der er defineret i artikel 2, idet dette forhøjes med et beløb på mindst 162,00 regningsenheder.

2. Produktionsrestitutionen beregnes på grundlag af de kartoffelmængder, der leveres til stivelsesfremstilling, under hensyntagen til kartoflernes stivelsesindhold på leveringstidspunktet.

Den udbetales i sin helhed til stivelsesproducenten, hvis denne fremlægger dokumentation for :

— mængden af leverede kartofler og stivelsesindholdet på leveringstidspunktet ;

— betalingen til producenten af et beløb, som mindst svarer til den i stk. 1 nævnte pris under hensyntagen til kartoflernes stivelsesindhold.

Hvis den pris, der er betalt til producenten, er lavere end den, der er nævnt i andet afsnit, andet led, nedsættes den restitution, der betales til stivelsesproducenten, med den konstaterede forskel.

AFSNIT III

Produktionsrestitutioner for grove og fine gryn af majs

Artikel 4

Medlemsstaterne yder en produktionsrestitution for grove og fine gryn af majs til fremstilling af glukose,

(1) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.
(2) EFT nr. L 27 af 1. 2. 1973, s. 25.
(3) EFT nr. L 270 af 5. 10. 1974, s. 1.
(4) EFT nr. L 29 af 1. 2. 1973, s. 26.
(5) EFT nr. L 209 af 31. 7. 1974, s. 5.
(6) EFT nr. L 128 af 10. 5. 1974, s. 24.
(7) EFT nr. L 332 af 12. 12. 1974, s. 1.

der henhører under position 17.02 B II i den fælles toldtarif (1), ved den såkaldte »direkte hydrolyse«-metode.

Produktionsrestitutionen udgør 10,00 regningsenheder pr. ton grove og fine gryn af majs bestemt til dette formål, i givet fald nedsat med det gældende »tiltrædelses«-udligningsbeløb for majs, og multipliceret med 1,23.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anvendelsen af den i artikel 4 nævnte restitution begrænses til de mængder af grove og fine gryn af majs, der faktisk anvendes i glukoseindustrien i Fællesskabet.

AFSNIT IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 6

1. Hvis priserne på de i artikel 1 omhandlede basisprodukter undergår mærkbare og vedvarende ændringer på verdensmarkedet i forhold til de tilsvarende tærskelpriser med fradrag af produktionsrestitutionen, kan de i artikel 1, 2 og 4 omhandlede produktionsrestitutioner efter forslag fra Kommissionen ændres af Rådet med kvalificeret flertal.

2. Hvis verdensmarkedspriserne for majs, blød hvede og brudris mærkbart og vedvarende overstiger de tilsvarende tærskelpriser med fradrag af produktionsrestitutionen, indføres der for produkter henhørende under pos. 11.08 A, 11.09, 17.02 B II, 17.05 B og 23.03 A I i den fælles toldtarif en eksportafgift til udligning af denne overskridelse. Kommissionen fastsætter eksportafgiften.

Artikel 7

Medlemsstaterne underretter inden for en frist på højst 4 måneder efter produktionsårets slutning Kommissionen om mængden af de produkter, hvortil der er ydet produktionsrestitutioner.

Artikel 8

Gennemførelsesbestemmelser til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26 i forordning nr. 120/67/EØF og i artikel 26 i forordning nr. 359/67/EØF, især bestemmelser vedrørende :

a) den i artikel 6, stk. 2, omhandlede eksportafgift,

b) ydelse af forskud på produktionsrestitutioner, som kan medføre anvendelse af sikkerhedsstillelse,

c) bestemmelse efter en tabel opstillet på grundlag af produktets stivelsesindhold af den mængde kartofler, der er nødvendig til fremstilling af én ton stivelse,

d) betingelserne for modtagelse og betaling af kartofler samt de betingelser, under hvilke den i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, nævnte dokumentation skal fremlægges.

Artikel 9

Forordning (EØF) nr. 1132/74 ophæves med virkning fra de i artikel 10 nævnte datoer for de der omhandlede produkter.

Dog forbliver denne forordning gældende for så vidt angår produktionsrestitutioner ydet til de pågældende produkter før disse datoer.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft :

— den 1. august 1975 for de under forordning nr. 120/67/EØF hørende produkter ;

— den 1. september 1975 for de under forordning nr. 359/67/EØF hørende produkter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 1975.

På Rådets vegne

G. MARCORA

Formand

(1) Produkter henhørende under pos. 17.02 B I er i medfør af forordning nr. 189/66/EØF undergivet samme ordning som produkter henhørende under pos. 17.02 B II.